

Žák: Když bylo panu Neuwirthovi něco málo přes jeden rok, koupili jeho rodiče v Bečově domek. Bydleli v ulici pod Zámkem, v domě, kde dříve bylo kino.

Žák: Co všechno dělal ve svém volném čase?

Pamětník: Většinou jsme sportovali na hřišti, v sokolovně - fotbal, košíková, volejbal, branné sporty, běhy.

Žák: V roce 1952 začala pro pana Neuwirtha škola, nastoupil do první třídy.

Žák: Škola na zámku. Jedno velké dobrodružství.

Pamětník: Tam to bylo hezké tím, že jsme mohli celý zámek prolézt, prochodit. My jsme bydleli pod zámkem a bojovali jsme proti klukům z náměstí. To byli takový dvě party.

Žák: Nikdo z kluků dříve netušil, že kousek od nich je schované jedno velké tajemství - Relikviář sv. Maura. Nechala si ho vyrobit rodina Beaufortů, které původně zámek v Bečově nad Teplou patřil. Po jejich odchodu v roce 1945 ale nikdo nevěděl, co se s relikviářem vlastně stalo.

Žák: Všechno se, ale změnilo v roce 1985

Pamětník: Nikdo o tom nic nevěděl, ale před zámek přijelo auto, byl to myslím žigulík tmavší barvy, vystoupili z něj čtyři muži a šli do zámku. Až za týden kastelán Macek, už to asi nemohl vydržet, tak za mnou přišel, řekl mi, že tam, policie, ta kriminálka - hospodářská kriminálka našla poklad. Ne poklad, ale našli tam vzácnou věc po Beaufortech bývalých majitelích panství a že byl převezen do Prahy a že určitě se to bude publikovat a že se pak dozvíme, co to je, vlastně jak to bylo.

Žák: Objevený relikviář se v Praze restauroval pan Neuwirth mohl být často u toho.

Pamětník: Protože já sem se s tím panem Šimberou a s tím jeho kolektivem hodně seznámil a jezdil jsem tam dost často do Prahy. Měl jsem možnost se podívat, když to restaurovali a bylo to ve stavu rozebraném de facto, takže jsem si uvědomil, že to je úžasná věc, že to je historicky cenný, protože všichni říkají, že to je po korunovačních klenotech druhá historicky největší památka v republice.

Žák: Pan Neuwirth nám řekl, že se relikviář stal velkým lákadlem především pro turisty. Bečov na to, ale zpočátku nebyl připravený.

Pamětník: Nebylo to tak pěkný, protože nebyli tolik restaurací a nebylo taková ubytovací kapacita, takže ti lidé většinou přijeli a zase odjeli v ten den, takže se tu nezdržovali třeba týden nebo tři, čtyři dny.

Žák: To se, ale později změnilo. My jsme v Bečově rádi, že se můžeme pochlubit tím, že tady máme relikviář, protože je to památka, která láká nejen české, ale i zahraniční turisty.